KARİKATÜR

— Neden beğenmedin oğlum? Ayın on dördüne benziyor...

— Bana aya benziyen değil, yıldıza benziyen lâzım!...

RAMİ

— Hesap!..

— Biz hesabı arkadaki masada bizi davet edenin göreceğini zannetmiştik!..

ANKARA MEKTUBU

OTOBÜSLERE VE ÜST BAŞA DAİR:

Ankarada otobüse binmenin bir sıraya tâbi olduğu, bunun için de bekleme yerine ilk gelenin önde, son gelenin de arkada olmak üzere bir kuyruk halinde sıra beklediğini elbet duymuşsunuzdur; biz Ankaralılar bu halden memnunuz.

Geçen gün böyle bir kuyruğun içinde bekliyordum. Her saniye geçtikçe bu kuyruk büyüdü ve muhteşem bir hal aldı. Sonradan gelenlerden söylenenler vardı:

— A vallâhi bize sıra gelmez.

— Ben de öyle zannederim. Hani ayakta ve kapı dibinde gitmiye razıyım, fakat ah bir içeri girebilsem..

Otobüs geldi ve onlar da binebildi. İçeriye her kimsenin girişinde dışardakiler söyleniyordu:

— Bu da kuyruğu kurtardı.

Ve her içeri girenler de birbirine sesleniyordu:

— Geçmiş olsun!..

Şu insanların garip psikolojileri var. Demincik;

— Ah içeri bir girebilsem, kapı dibine razıyım.

Diyenler içerde arslan kesildiler. Hepsi de oturacak bir yer, hiç değilse geniş bir saha arıyordu. Girmek için dışarıdan zorlıyanlara:

— Görmüyor musunuz yahu yer yok!

Diyenler, daha ziyade bunlardı. Dışarıdan yalvaranlara:

— Kusura bakmayın, otobüsün üst katı yok.

Diyenler yine bu sonrakiler ve otobüs kalkarken:

— Gelecek sefere inşallah!

Sözlerile alay edenler de yine sığıntılardı. Alimallâh şu otobüsler ayrı birer âlem. İnsan bunlar içinde insanları daha iyi tetkik edebiliyor. Ama, insanları tetkik edeceğim derken kendinizden geçmeyin zarara girersiniz. Vakaa burada yankesici falan yok, fakat, otobüsler okadar kalabalık ki, üst başınızın ezilip büzülmesi, hattâ yırtılması bile mümkündür. Hoş nekadar olsa yine İstanbul tramvayları kadar değil, değil ama, ona pek yakın. Ne yapalım, zamanın icabı, bunda kabahat yalnız harbin..

Üst baş, kumaş dedim de aklıma geldi. Şu eski İngiliz kumaşları, triko, şayak falan denilenleri bilmem unuttunuz mu? Onlar ne mallardı? Ya o patiskalar, hattâ yüzüne bile bakmadığımız Amerikan bezleri?..

Bizim bayanın patiska diye aldığı bir bezin ilk yıkanışta nişasta eleğine döndüğünü gördüm de, geçen gün, âdeta ağlamalı oldum. Kireç kaymağı ile beyazlatılan şimdiki amerikan bezlerinin eeddi âlâsını vaktile erişte torbası bile yapmazdık. Hey gidi günler hey!

Bir eski zamanın essahtan işlemeli, kabuk gibi, iğne batmaz ipeklilerini düşünüyor, bir de bugünün salaşpura benzer yalın kat ve üzerine karğacık burğacık bir takım salyangoz piyasalı resimler yapılmış ipeklilerine bakıyorum, şaşıyor, şaşıyor, kalıyorum.

Nerede o canım kaşmertikozlar, seten diliyonlar ve emsali? Hele anadan kıza kala kala üç, dört nesil karalayan eski Bağdat çarşafları ise eski bir tarih oldu.

Ama diyeceksiniz ki:

— O zamanın kadınları da sokağa senede iki defa çıkarlardı.

Evet, öyle olmasına öyle imiş. İmiş ama, o mallar da sağlammış. Dedelerimiz ninelerinize tevekkeli okadar elmas ve pırlanta almazlarmış? Elbiseye sarfedilmiyen kazanç nereye gidecek?

Eh dededen kalma bir ev var. Boğaza da okadar masraf gitmez. Üst baş da böyle olunca artanı banka yok ki, yatırasın; hadi babam mücevherat!.. Yeni zaman kadınlarının mücevheratı ucuz; birkaç cıncık boncukla gönülleri hoş oluyor. İllevelâkin elbiselerine can dayanmıyor. Allah bugünkü erkeklerin yardımcısı olsun.

Zaparta

Bayan — Nasıl oldu da son yazdığım roman başkasının adı ile çıktı?..

Bay — Yanlışlıkla, muharririn adını da kopya etmişim!..

No. 436 CİLT: 17 SENE: 9 FİYATI 10 KURUŞTUR 4 MAYIS 1944

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

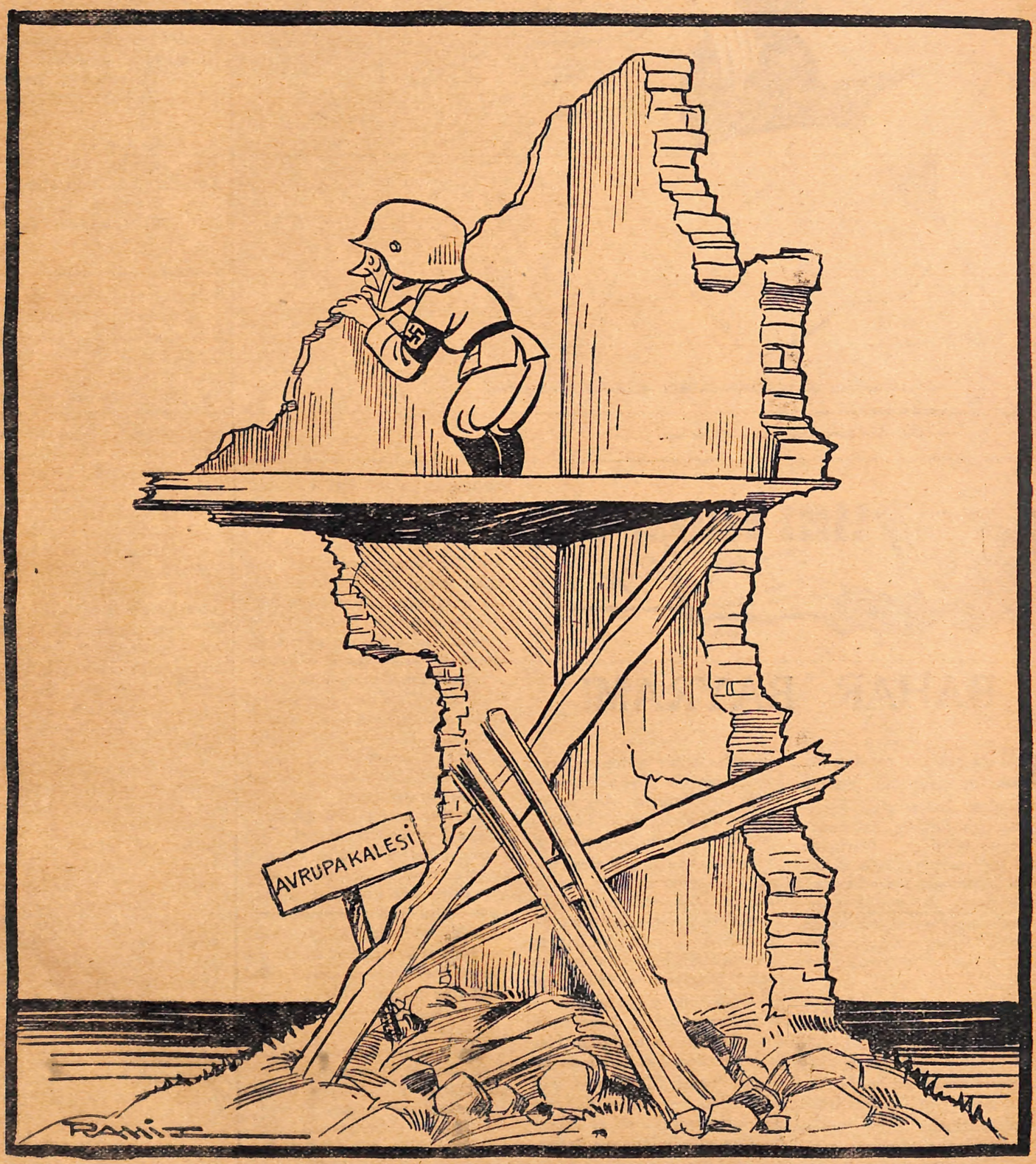

ALMANLAR İSTİLÂYI BEKLİYORLAR:

Kale nöbetçisi — Ben de meraktayım, acaba kalemize nereden girecekler?!..

— Kızım, ben on beş yaşında iken erkekten kaçardım..
— Ya şimdi?...
— Şimdi onlar benden kaçıyor!...

Spərcuların marşı

Herkes bir yolda yolcu,
O Petenci, bu Golcu,
Biz stadyomda kolcu...
Ne sağcıyız, ne solcu,
Futbolcuyuz, futbolcu!

★

Cihanın döndü tersi,
Ne pardon var, ne mersi,
Serdik okulda dersi...
Ne sağcıyız, ne solcu,
Futbolcuyuz, futbolcu!

★

Çıktı Fener, Beşiktaş
Semtl'kten yavaş yavaş,
Kulüp oldu, arkadaş!
Ne sağcıyız, ne solcu,
Futbolcuyuz, futbolcu!

★

Ayağımız top atar,
Topu hazırlop atar,
Kalbimiz hop hop atar...
Ne sağcıyız, ne solcu,
Futbolcuyuz, futbolcu!

Atlet

BAHAR BAYRAMI

BİZİM zekâ ve zarafeti kadar da çehresinin letafetile ün almış bir meşhur Molla beyimiz bir tarihte İngilterede bir seyahate gider. Herhalde resmî bir seyahat olacak ki, derhal büyük sosyeteye kapısından girmek Avrupa kıtasına çıkmak derecesinde merasime tâbi olan asırlık asilzade şatolarına, mükellef ziyaretler vesaireye devama başlar.

Aga Han gibi bazı büyük ruhanî reisler memleketlerinde Sürre develeri gibi şatafatlı kaftanlar, incili ve yakutlu kavuklar vesaire giydikleri halde Avrupaya çıktılar mı, derhal frakh, tek gözlüklü birer İngiliz lordu kıyafetine girerler; gündüz külâhlı, gece silâhlı dediğimiz cinsten birer centilmen olup çıkarlar. Fakat bizim Mollamız bu usule uymamış, yani İngiltereye de yine cübbesi ve sarığı ile çıkmıştır. Atletik kalıp ve kiyafeti, zarif tavırları, muntazam çehresinde güzel siyah sakalı ve kor gibi ateşli parlak siyah gözlerile bir yandan Hint mihracesi rolü oynıyan bir Amerikan sinema artistine, bir yandan fıstık, üzüm ve havyarla semirtilmiş bir hazret İsa çehresine benziyen bu çehre İngiliz ledilerinin pek hoşuna gider. Sosyetelerde kendisini el üstünde tutmıya başlarlar. Hattâ ledilerden biri bunu da kâfi görmiyerek Molla beye - İngiliz edep ve etiketi dairesinde - kur yapmıya yahut âşıkane mülâzemette bulunmıya başlar.

Molla beyin yeryüzünde bir bilmediği varsa ingilizcedir. Ledi ile tercümansız konuşmalarına imkân yoktur. Fakat Fuzulînin «Leylâ, Mecnun» mesnevisinde söylediği gibi «Kaşü göz ile olan tekellüm» dil ile yapılacak bir konuşmadan herhalde daha ifadelidir. Arada bir resmî tercüman bulunmasına rağmen münasebet süratle ilerler. Ancak Molla bey bu nevi kalp işlerinde, sair dünya işlerinde olduğu kadar, müsbet ve becerikli değildir. Onun için münasebet, ilk günden son ayrılık gününe kadar yenilerin Eflâtunî aşkı mütesavviflerin «aşkı ilâhî» dedikleri asil ve kazasız şekilde devam eder.

Gelelim son ayrılık gününe. Molla bey ayrılık saatinde şu cümleyi lediye tercüme etmesini tercümandan rica eder: «Bizim dilimizde Elkabi minelkalbi ilelkalbi sebilâ» diye bir meşhur söz vardır ki, «kalpten kalbe yol vardır» demektir. Bu cihetten kullarının da zatı ismetanelerine çok yakın olduğumuzu temin buyurmanızı rica ederim.

Molla beyin beyanatı ingilizceye çevrilir, ledi mahzun bir gülümseme ile başını sallar; «Bahsettikleri yolun yarıdan çok fazlasını ben geçmiş bulunuyorum. Neye kendileri de bir parça zahmet etmediler?»

* * *

Güzel ledinin Mollamıza söyledikleri sözü şimdi de galiba Ruslar İngilizlere söylüyorlar: «Evet, aramızda muhakkak ki, ateşli engellerle dolu bir yol vardır. Stalingraddan itibaren bu yolu bizim ne zahmetlerle ne düşüp kalkmalarla geçtiğimiz malûm... Neye siz de bir parça zahmet etmiyorsunuz... Biz geleceğimiz kadar geldik, vesaire..»

Evet, hakikaten meselenin artık ne şakaya, ne herhangi neviden bir merasime tahammülü kalmamıştır. İki sevdalının Avrupa ortasında bir zifaf odası kurup murada ermesi için bundan başka çare yoktur ve anglo - Saksonlar da bunun lüzumunu anlamış olacaklardır.

Son günlerde İngilterede kapılar kapanıp bacalar tıkanmıştır. Fransa, Belçıka vesairedeki dostlara her gün, her gece radyolarla düğün davetiyeleri gitmektedir. «Geldik, geliyoruz» diye alaylarla insanı kendilerine karşıcı çıkardıktan sonra «düğün gelecek bahara kaldı» derler ve bu insanları Almanlardan bir satır ziyafeti yemeğe maruz bırakırlarsa kredileri sıfıra iner. Evet mayıs gelmiş, havalar ılınmış, kırlar en güzel çiçeklerile donanmıştır. Yolun iki tarafında gözleri bu çiçeklerden daha renkli, ciltleri onların yapraklarından daha taze yedi, sekiz milyon genç, göğüsleri bahar ve aşk havası ile şişerek bu düğünü bekliyorlar. Bir taneciğinin bir aile için ne olduğunu bildiğimiz bu çocuklardan kim bilir kaç yüz bini bir kaç hafta sonra toprağa karışmış olacak öyle mi?

KARİKATÜR

Akıl Hocası

Göztepede bayan R. R.

«Ailem İstanbulda, fakat ben buradan hiç hoşlanmıyorum. Köye ve başka tenha bir yere ne suretle gidebilirim?»

CEVAP:

Muhtelif suretle: genç ve güzelseniz bal ayını geçirmek suretile, okumuş, yazmışsanız kırk bir buçuk lira aylıklı bir öğretmenlik bulmak suretile; her iki meziyetten de mahrum iseniz çiftlik hizmetlerinde çalışmak suretile.. Şey, ben bugünlerde Yakacığa gideceğim, oradan geçerken sizi alayım mı?

★

Çanakkalede D. B. İ.

«1. Alnımın ak veya kara yazısını okumak için alnımı rendeleyim mi?

2. Öbür dünyaya en kestirme yol nereden geçer?»

CEVAP:

1. Alın yazısı alnın iç tarafındadır; rendelemekle olmaz. Şakağınızdan küçük bir pencere açıp içine bir ampül takarsanız aynada pekâlâ okuyabilirsiniz.

2. Bu dünyadan geçer... Dünyayı pek geniş, hayatı çok umun mu sanıyorsunuz?

★

Maçkada bayan Z. T.

«... Bence onu unutabilmek için ancak bir çare var ki, o da çalıştığım müesseseyi terketmektir. Buna da imkân yok!»

CEVAP:

İyi ki, imkân yok, yoksa hem o ilin çapkınını unutamıyaktınız, hem de işinizden, gücünüzden mahrum kalacaktınız. Size şu dakikada verilecek bir hayli fikirlerimiz var, amma şu vaziyette bunları dinliyecek haliniz var mı, yok mu, orası şüpheli!

★

Göztepede R. A.

«Nişanlı bir kızı seviyorum, unutamıyorum, unutmak için ne yapayım?»

CEVAP:

Kızcağız evleninciye kadar unutmıya çalışın, unutmazsanız bile kendisine aşkınızı belli etmeyin.... Ne olur, ne olmaz, sonra nişanlısından vazgeçip sizin başınıza dert olur. Kızcağız evlendikten sonra tehlike zail olmuş demektir: İster unutunuz, ister unutmayınız!

★

Killste T. İ.

«Boyum 1.88 dir; ameliyat ile kısaltmak mümkün mü?»

CEVAP:

Mümkündür. Böyle sualler düşünen başı kesmekle iki sıkıntıdan bir çırpıda kurtulursunuz.

★

Tirede H. B. O.

«1. Deniz tuzlu olduğu halde balıklar neden tuzsuz?

2. Sessiz tabanca icat etmek istiyorum, maliyece yardım eder misiniz?»

CEVAP:

1. Tabiatın müvazene kanunu icaplarındandır: Nitekim hava tuzsuz olduğu halde insanlar, hususile kadınlar tuzlu mu tuzlu...

2. Geç kaldınız, dostum: Müttefikler Avrupayı topsuz, tüfeksiz işgal etmenin yolunu arıyorlar!

Ankarada N. T.

«Sizin için Sokrat kadar akıllı, İbni Sina kadar zeki diyorlar. Nasıl oluyor da saçınızı çoğaltıp burnunuzu kısaltamıyorsunuz?»

CEVAP:

Atalar sözüdür: «Mum, dibine ışık vermez!», «Terzi, söküğünü dikemez!» Ben aklımı kendime sarfedersem akıl fukarasının imdadına kim yetişecek?

Valdebağında Ş. U.

«Sıskadayı ile siz birbirinize çok benziyorsunuz. Acaba ayni berberde mi traş oluyorsunuz?»

CEVAP:

Ayni müessesede bulunduğumuz, ayni müdürün emrinde çalıştığımız için ayni zahmeti çekiyoruz. Malûm olduğu üzere, ferahlık da, sıkıntı da insanları biribirine benzetir.

Akılhocası

MAHALLELERDE MUHTAR İNTİHABI BAŞLIYOR:

— Sen de mahallenin ihtiyar heyetine girecek misin?..

— Bizim hatuna bakılırsa o heyete çoktan girdim!..

Bir çiçekle yaz olmaz!...

Yeni ihtikârla mücadele kanununun tatbikinden sonra:

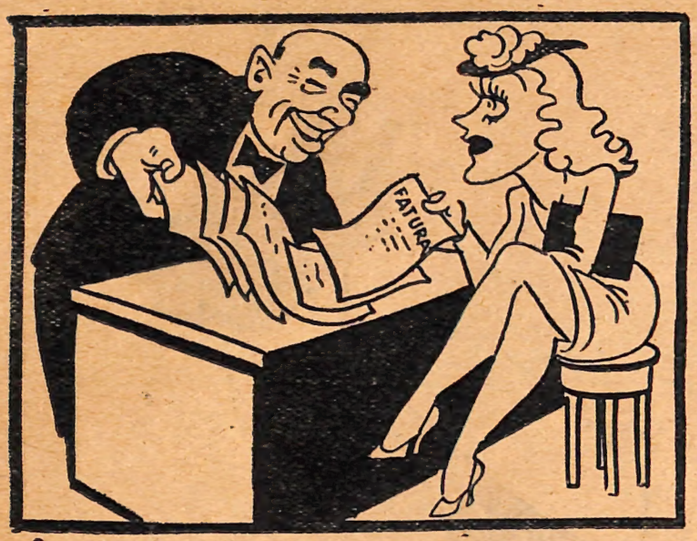

Bayan — Faturalarınızı göreyim...
Kumaşçı — Buyurun bayan, bütün bunları yeni kanundan sonra sipariş ettik!..

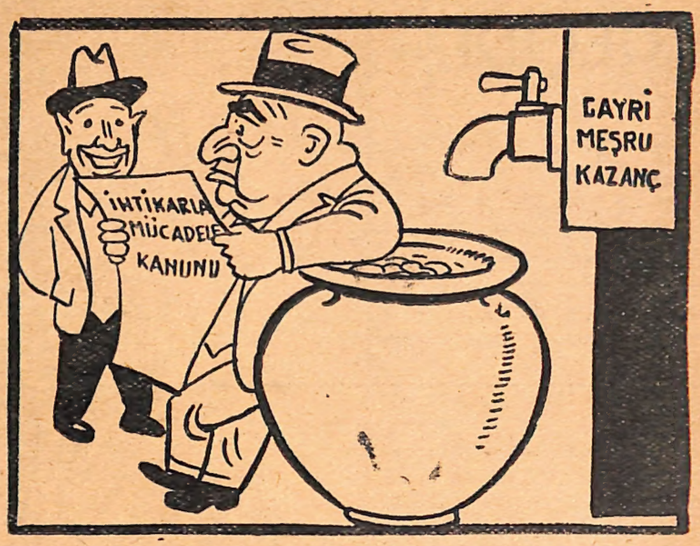

Yanık — Pek mahzunsunuz, su kesildi diye mi?..
Küpünü dolduran — Hayır, hoşafın yağı kesildi diye!...

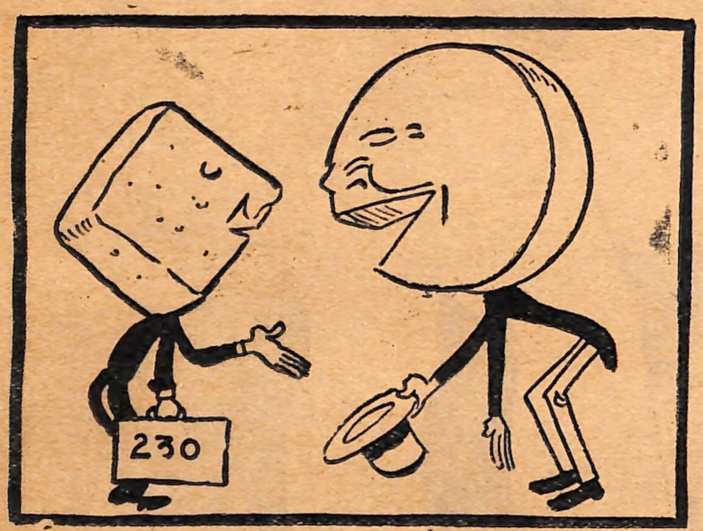

Kaşar — Vay dostum, epeydir meydanda yoktun, yeşil Bursada mıydın?..
Beyaz peynir — Hayır, kara borsada idim!..

Katil — Hoş geldin meslekdaş, sen kimi vurdun?..
Vurguncu — Milleti!...

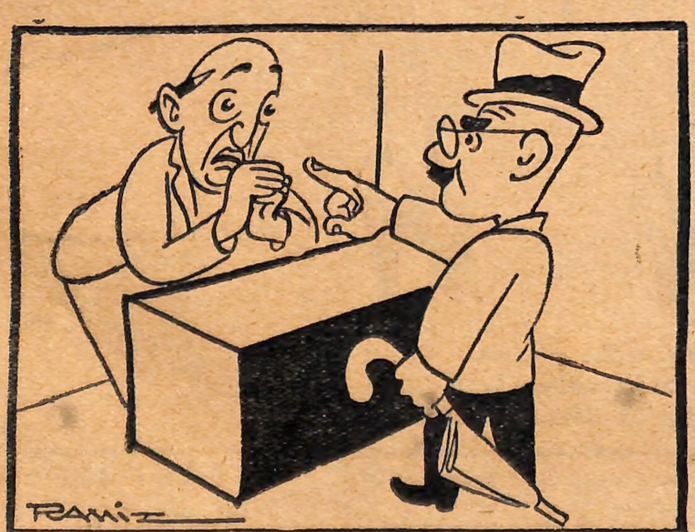

— Bütün malların hadleri bildiriliyor, dikkat et, ben de senin haddini bildiririm!...

Düşen kara borsa — Yahu, bir ben mi fazlaydım!...

OLAYLARIN GEÇİDİ

DÖVİZ KAÇAKÇILARI:

Vapurda kulak kabarttım, iki arkadaş gazetede okudukları bir haber üzerinde hararetli hararetli konuşuyordu:

— Bir milyonu geçmiş...

— Ne vakittenberi?

— İki seneden ziyade diyorlar...

— Demek, yeni haber almışlar!

— Öyle olacak... Hani, Yeniçeri ağası camiye gitmiş, vaız dinlemiş. Vaız sırası gelince, Hazreti İsayı yahudilerin öldürdüğünü söylemiş... İşittiği vaızdan heyecana düşen Yeniçeri, camiden çıkar çıkmaz, rastgeldiği ilk yahudinin yakasına sarılmış, palasını sıyırmış:

— Ulan, sen Hazreti İsa efendimizi öldürmüşsün... Kanını dökeceğim!

Yahudi, pürtelâş:

— Aman ağam, demiş, bin beş yüz sene evvel işlenmiş bir cinayetten bana ne?

— Ben sene, ay falan tanımam, vakayi demin haber aldım!

★

VURGUNCULARA İDAM:

İki arkadaşın konuşmaları devam ediyordu, onlar konuştukça bana mevzu çıkıyordu:

— İhtikâr cezalarını idama kadar çıkarmışlar..

— Fazla şiddetli değil mi?

— Zannetmem... Hani, silâh taşımanın yasak olduğu bir devirde, bir çömezi kocaman bir pala ile yakalayıp subaşının huzuruna getirmişler. Subaşı, çömeze palayı göstererek:

— Bu ne?

Diye sormuş. Çömez, telâş etmeden cevap vermiş:

— Kitapta rastladığım yanlışları kazımak için taşıyorum..

— O dediğin tırnak çakısı ile olur... Kocaman pala ile olur mu?

— Bazan öylesine haltlar ediyorlar ki, kazımak için bu pala bile kâfi gelmiyor!

★

LÜKS EŞYA YASAK:

Onlar söyleniyordu, ben not ediyordum:

— Ya lüks eşyanın yasak edilmesine ne dersin?

— Çok yerinde bir karar...

— Acaba bu yasağı kabul edenler, kızlarını, kadınlarını da süsten, tuvaletten vazgeçirecekler mi?

— Düşünülecek bir nokta... Hani, hoca, tellenip pullanmanın, boyanıp süslenmenin haram olduğunu vaız ediyormuş.. dinliyen kadınlardan biri dayanamamış:

— Boyanın, süsün günah olduğunu söylüyorsun amma, senin kadın süssüz, boyasız adım atmıyor... Onu görmüyor musun?

Hoca sırıtmış:

— Haspaya da yakışıyor ha!

★

KROM İHRACI MESELESİ:

Allah razı olsun, tanımadığım yolcular beni mevzusuz bırakmamıya karar vermişlerdi:

— Krom ihracının kesilmesi, Müttefiklere yardım sayıl-

Doktor — İkinci cephe gibisiniz...
Kadın — Çok mu kuvvetliyim?..
Doktor — Hayır, bir türlü açılamadınız!...

— Çıkarma başlamış..
— Batıdan mı?
— Hayır, kara borsadan!..

MERKEZDE

— Hani ben dün akşam size müracaat etmiştim...

— Evet!

— Hani tramvayda cüzdanımı aşırdılar diye...

— Evet!

— Meğerse yanılmışım!

— O da ne demek?

— Tramvayda cüzdanımı aşırmamışlar, cüzdanım sağ cebimde duruyormuş, ben sol cebime bakmışım, cüzdanımı sol cebimde bulamayınca aşırdılar sanmışım...

— Ey, ne olacak?

— Cüzdanımı sol cebimde bulduğumu size haber vermiye geldim. Beyhude arayıp yorulmayınız!

— Maatteessüf geç kaldınız!

— O da ne demek?

— Biz dünkü ihbarınız üzerine yankesicilerin peşine düştük.

— Sonra?

— Suçluları yakaladık...

— .....

— Ve deliğe tıktık bile!

maz mı?

— Sayılmaz olur mu? Hattâ hafif tertip, olaylara karışmak bile sayılır...

— Harbe iştirak etmek mi diyorsun?

— Binnazariye öyle.. Hani, su ile başı hoş olmıyan bektaşiyi bir gün parmağını bir bardağa daldırırken görmüşler de sormuşlar:

— Ne o? Parmağınızı pansıman mı yapıyorsunuz?

Bektaşi, başını sallamış:

— Hayır, doktorlar banyo tavsiye ettiler de kendimi suya alıştırmak için idman yapıyorum!..

★

MEMURLARA AYNİYAT:

Onlar konuşmıya devam ediyor, ben yazmıya!

— Memurlara aynî yardım yapılacakmış, maaşlarına zam edilecekmiş sözü birdenbire kesildi...

— Kesildi, kesildi amma iyi olmadı! Hani, Bağdat kadısı İstanbuldan gece, gündüz kazaskerlik müjdesi beklemiş. Onun bu zayıf damarını bilen postacı, İstanbuldan Bağdada her gelişinde, karşısına çıkar:

— Ben oradan ayrılırken sizin kazaskerliğe tayininiz konuşuluyordu!

Der, müjdesini dolgunca alırmış. Bir, iki, beş, hep ayni müjdenin tekrar edildiği halde bir türlü gerçekleşmediğini gören kadı, postacıya hiç kızmazmış:

— Yalan söylüyorsun, Tatar ağası, ama hoşuma gidiyor!..

Dermiş.

★

«VE» Lİ EDEBİYAT:

Köprüye geliyorduk, ayağa kalktılar:

— Bu sene şiirlerin hepsi «ve» li... Her satırda mutlaka bir iki «ve» var...

— Geçen senekilerde o da yoktu ya!

— Bu da bir tekâmül mü?

— Ne zannettin? Hani, medresede imtihan oluyormuş, mümeyyizler çömezlerden birine; «Vedduhâ» daki «ve» nin ne olduğunu sormuş, çömez de «Vâvı âtıfa!» cevabını vermiş. Muallim hemen: «âferin!» diye talebeye tam numara verip dışarı çıkarmış. Mümeyyizler hayretle muallime bakmışlar:

— «Vâvı kasem» e, «Vâvı âtıfa» diyen talebeye numara verilir mi?..

Muallim, parmağını dudaklarına götürmüş:

— Susunuz, ben bunun babasını da imtihan etmiştim. Ona da ayni suali sormuştum da uzun uzun düşündükten sonra yüzüme bakıp: «vav bunun neresinde?» demişti... Hiç olmazsa oğlu inkâr etmiyor!

— Ey, bundan ne çıkar?

— Daha ne çıksın? O zaman vavı inkâr eden adam, bugün şeyhülislâmdır!

İspinoz

FERAGAT

Bir ferağat sesidir geliyor tâ uzaktan:
Ferağat etmeliyiz tereyağından, kaymaktan!

Bizden ferağat ister olağanüstü durum,
Vazgeçmeli yünlüden, ipekliden, şayaktan!

Gömleği, boyunbağı, iskarpini atmalı,
Kuzuyu içeriye sokmamalı mutfaktan!

Ne demekmiş sinema, tiyatro böyle günde?
İşe gidip gelirken geçmeli yan sokaktan!

Senin aklın başında, ferağatten anlarsın,
Çakarsın leblebiyi leb çıkmadan dudaktan!

Fakat nasıl çoluğa, çocuğa anlatır da
Alıkorsun onları oyundan, oyuncaktan?

Yalnız seninle kalsa bu işin güçlüğü yok,
Kadın nasıl vazgeçer bürümcükten, yaşmaktan?

Çocuklar yalınayak gitse bile okula
Nasıl kitapsız girer o mübarek ocaktan?

Ferağatin sözü hoş, özü mayhoş, hülâsa,
Farkı yoktur insanın anası ağlamaktan!

Doğrusu, Çamdeviren, biz ferağat edelim,
Onlar da gayret etsin, nur umalım şafaktan!

ÇAMDEVİREN

Kenarın Dilberi

ROMAN: RAGIP ŞEVKİ

— 26 —

— Allah vere de evlerdekiler duymasalar, iş yarıda kalmasa! diye düşünüyordu.

İşte şoför yerde yatana yaklaşmak üzere... Hah, oğlanlar fırladı. Tamam, işi bitti şoförün. Ama, ne de çırpınıyor! Acaba Ahmet hangisi? Vay canına, çelimsiz şoför davranıyor. İşte Mahmure kahpesi de işi anladı, yüreğini bastırıyor. Acaba ne yapacak? Genç tavuklar gibi dikildi. Dur hele dur! Kaçacak mı acaba? Ya oğlanlar şoförü zaptetmiye çalışırlarken Mahmure otomobilden fırlayıp kenar sokaklardan birine saparak kaçarsa?

Bu ihtimal Fatma hanımı titretti. İşte bunu düşünememişti. Ah, eğer böyle bir şey olursa, oturur ağlardı, kuşu kaçırırlar, bir daha da böyle bir fırsatı zor yakalarlardı.

Lâkin Mahmure böyle bir şeyi hatırlıyacak mı acaba?... Hele hele, işte dikildi. İşte bir şey yapacak... kaçacak galiba... Aaaa, o ne? Mahmure bir sıçrayışta şoförün yerine atladı. O ne o? Bir şeyler arıyor. Hay kahpe! Acaba otomobili sürüp kaçacak mı? Lâkin bu şırfıntı şoförlük de biliyor mu? Aman Rabbim, eğer biliyorsa kaçar, vallâhi de, billâhi de kaçar!.. Şoförünü sille, tekme ortasında bırakıp kaçar. Ya karakollara giderse... Dur hele dur. Dur bakalım, bir şey aldı eline. Aa, demir mi aldı, nedir? İşte dışarı fırladı, başından şapkasını da attı. A, vallâhi karı azdı, demirle saldıracak oğlanların üzerine... Ya Ahmedin kafasına indirirse? Oğlanı cansız yere serer... Ah, aman, hay keşke bu işe girmeseydi... Aaa, işte demiri indiriyor, sağa sola savuruyor. Hele hele, mahalle kızı, kenarın dilberi, rakı bir, bu iki... Soysuzun soysuzluğunu vurdu dışarı. Karı değil, meyhane kokonası... Aman, ay, o ne? Acaba Ahmet hangisi? Ay oğlana bari bir şey olmasa... Vay yelloz vay, vay külhan karı vay.. Ay, ay... Acaba bağırsam mı, «Ahmet vazgeç, kaç oğlum, çekil oğlum!» desem mi? Ama o zaman Sıdıka hanım da, bütün Kocamustafapaşa da bu işin kendisi tarafından yapıldığını duyacak. Mahmureyi yere vurayım derken kendisi yere vurulacak... Varsın böyle olsun. Ahmede evel Allah bir şeycikler olmaz. Koskoca delikanlı, bir karı ile başa çıkamıyacak mı?

Hah, işte Mahmurenin sesi duyuluyor. Ne dedi, ne dedi? Bir şey diyor!. Ah oğlanlar da bağrışıyorlar. Aa vallâhi ayıp, hepsi de ah, of ediyor. Aman rabbim, ya bu karı oğlanları kaçırırsa... Yapar mı yapar. Onu bilmez mi, o çeşme başlarında bir kova su için köpekler gibi hırlaşıp dövüştüğünü, babası yerinde adamları kaçırdığını bilmez miydi? Vallâhi yapar, dur işte, şoförü de kaçıp Mahmurenin arkasına sığındı. Yazıklar olsun. Zamane er keği. Kendini koruyamadı, karılara sığınıyor. Ne olacak, Mahmurenin şoförü bu...

Hah, işte oğlanlardan biri Mahmureyi tanıdı, bağırıyor. Hah, dördü de Mahmureye saldırdılar. Aman aman, göreyim sizi, şu yellozu bir yakalayın... Hah, işte... Mahmurenin elindeki demiri düşürdüler..

Fatma hanım, omuzu başından kendisi gibi merak, heyecan, endişe, korku ve ürküntü içinde kavgayı seyreden Gülizar hanıma dönmeden sevinçle:

— Oh, demiri düştü! diye haykırdı.

Aman dur, karı kolay kolay ele vermiyor kendini... Bak bak, sırıyor, galiba... Yapar kahpe. Ay ay, yumruk da savuruyor. Ama, işte yakalandı. Oh olsun, hay babana rahmet, hanginiz tuttuysanız. Bırakma âşifteyi... Dur, aman, o ne? Bir şey yaptı kahpe. Ay, oğlanın canını yaktı. Şurdan şuraya selâmet bulmıyayım ki, iğne batırdı oğlana... Ay kaçıyor, otomobile kaçıyor. Aman Ahmet, uyan oğlum, karı gidiyor. Ay dur, o ne o... Biri.. Oh, işte yere yuvarlandı. Oğlanlardan biri bir şey yaptı. Hah şöyle... Çullanın üstüne... Bırakmayın, hah, yakalayın, şimdi kurtulamaz. Ay dur, biri geliyor...

Fatma hanım kafası içinde böyle konuşurken birdenbire:

— Biri geliyor, polis olmasın! diye fısıldadı.

Gülizar hanım:

— Adam koşuyor! diye kekeledi.

İkisi de ellerini göğüslerine acıtacak kadar bastırıyorlardı. Gülizar hanım: «eve döneyim, yataklara düşmezsem bir şeycikler demem!» diye düşünüyordu. Belki de biraz sonra hemen oracığa, kapı merdivenlerine: «Aman Allah, ölüyorum» diye düşecekmiş gibi kendisinde bir acayip hal duymıya başlamıştı.

Fatma hanım birdenbire sıçrıyarak:

— Ay bu herife ne oluyor, burnunu ne sokuyor? diye bağırdı.

Aman Allahım, bu kim bu? Ay Mahmurenin üzerindeki oğlanları bohça gibi tutup kaldırdı. Tak... Ay, o ne yumruk? Tak!.. Ay bu adam dev midir, evliya mıdır? Hah işte, oğlanlar tehlikeyi gördüler, birleştiler. Hah şöyle, arayan belâsını da bulur, mevlâsını da... Şimdi gösterirler sana bu işe burnunu sokmanın sonunu. Dur, dur,.. ay vallâhi herif kedi canlı. Tak, tak, tak... Ay boyuna yumruk savuruyor. Bu kim böyle? Bu herif nereden çıktı? Polis mi yoksa!. Ay işte şoför de Mahmurenin yanına koşuyor. Karı yattığı yerden kalkamıyor. Zahir kavgaya bakıyor. Hah işte biri bıçak çekti. Şimdi kan da akacak. Aman rabbim, kan akarsa çok fena olur, eyvahlar olsun. Karakollara, mahkemelere düşecekler. Ya bu herifi öldürürlerse.. o zaman Ahmedi asarlar... Ay, ne yapsa, ne yapsa...

— Ayol Gülizar hanım, kan çıkacak!..

Fatma hanım imdat dilenir gibi Gülizar hanıma döndü. Eli ayağı titriyordu.

— Eh, olacak bu... Böyle işin sonu böyle olur! Gördün mü sen!..

— Babam iflâs etti.
— Evlenmemize mâni olmak için demek bunu da yapacaktı!

— Arkası var —

Güzel diğer mânasile sempatik olmak her kadının candan arzuladığı bir istektir. Giyimi güzel, makiyajı yerinde olan bir kadın, bulunduğu muhitte sıcak bir hava yaratır, muhitini adeta büyüler. Onunla herkes alâkadardır. Küçük bir iltifatı bir kazanç telâkki edilir. Diyeceksiniz ki, böyle kadın nadir yaratılışlardandır. Tabiat binde bir kuluna böyle güzelliği nasip eder. Yanılıyorsunuz; çirkin kadın yoktur, giyinmesini bilmiyen, makiyajını yapamıyan kadın vardır.

GÜZELLİK FORMÜLLERİ

Her kocanın karısına, her gencin nişanlısına hediye edebileceği en güzel eserdir. Makiyaj, giyim ve renk hakkında etraflı bir malûmat veren kadın için toplu bir cemiyet bilgisi olan bu değerli eser, YEDİGÜN Neşriyat müessesesi tarafından hazırlanmıştır. Dört renkli nefis bir kapak içinde baştan başa renkli sayfalarla süslenmiş olan yazı ve resimle makiyajın, giyim ve rengin bütün inceliklerini anlatan bu güzel kitap çıkmıştır. Bütün kitapçılarda bulunur. Fiyatı 150 kuruştur.

Bütün bu hareketlere
ne lüzüm var
ZAİFLAMAK İÇİN
RADYO KARBON
kullanınız

RADYO KARBON

BÜTÜN ECZANELERDE BULUNUR

Bayanların ve kadın berberlerinin

NAZARI DİKKATİNE
15 dakikada dünyayı gençleştiren ve 18 muhtelif renkte bulunan

CHROMEKTO

SAÇ BOYASI
Chromekto

Saç boyasını eczane ve parfümörilerde arayınız. Deposu: İstiklâl caddesi Parmakkapı No. 52. Telefon: 10889
Taşra vilâyetlerimizde bayi arıyoruz.

Ademi iktidar
ve belgevşekliğine karşı
HORMOBİN
Her eczanede bulunur P.K. 1255
Reçete ile satılır.

GRİPİN

Baş, diş, grip, romatizma, nevralji, kırıklık ve
BÜTÜN AĞRILARI DERHAL KESER
İcabında günde 3 kaşe almabilir. Taklitlerinden sakınınız. H
yerde ısrarla Gripin isteyiniz.

KARİKATÜR

İDAREHANESİ:
İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı No. 7.
Telgraf: İstanbul KARİKATÜR
Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI:
Türkiyenin her tarafı için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur.
Ecnebi memleketler için seneliği 80, altı aylığı 400 kuruştur. Üç aylık abone kaydolunmaz.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez

PARFÜM SOLİD
MAKBULE GEÇECEK GÜZEL BİR HEDİYEDİR.

Karikatür

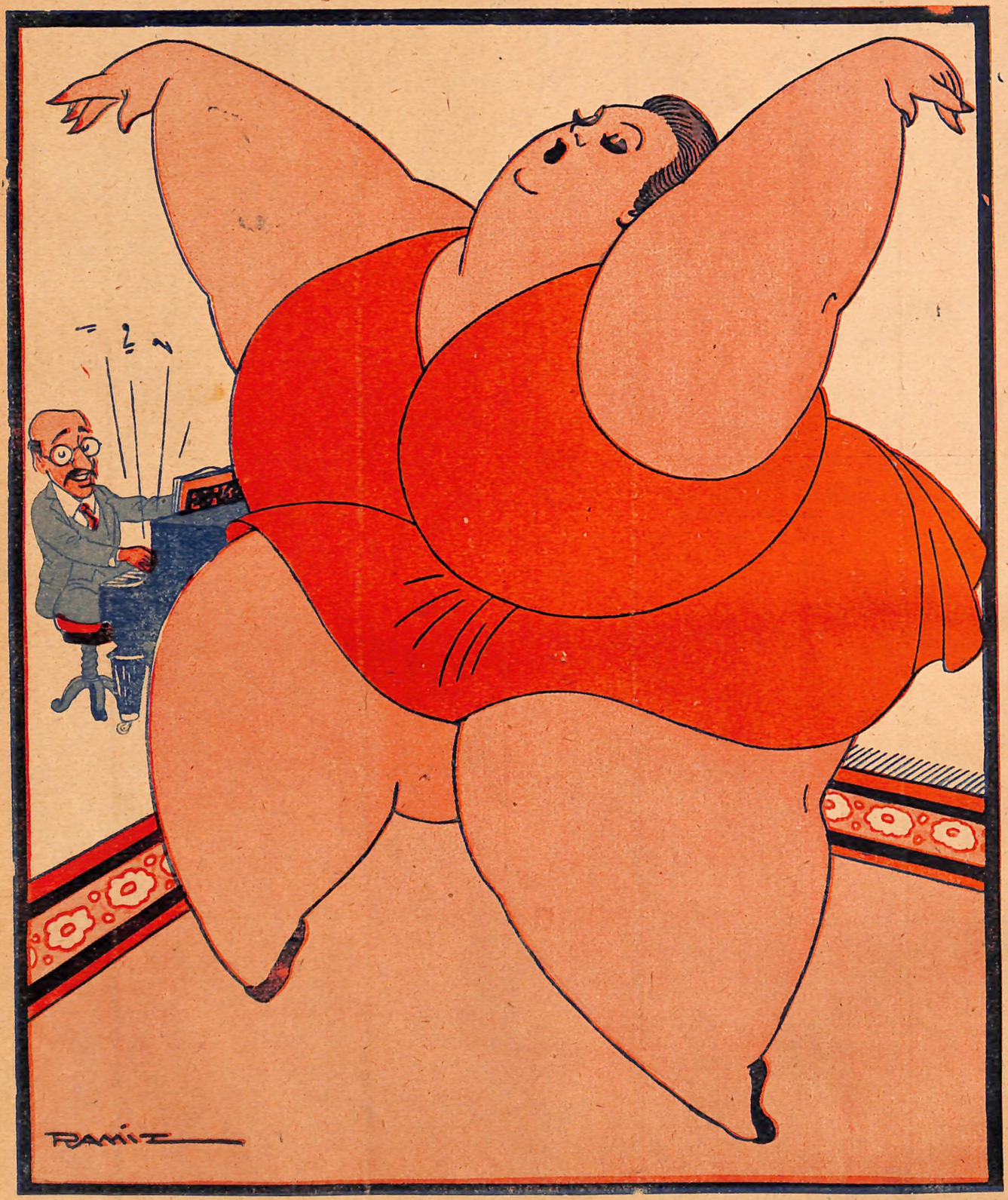

TOMBUL TEYZE EMİNÖNÜ HALKEVİNİN BEDİİ RAKSLARINA İŞTİRAK EDİYOR:
— Oh oh karıcığım, bedii danslara sen de başladın başlıyalı vücudun epey inceldi!..

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.